

Arrest

nr. 75 313 van 16 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. PIROTTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 2 november 2010, verklaart er zich op 5 november 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 25 oktober 2011, verstuurd op 26 oktober 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U zou over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Jalpowal. Uw vader en zijn broers zouden betrokken zijn bij de politieke partij “Muslim League Quaaf”. Na de verkiezingsoverwinning van de “PPP” zouden enkele ooms van u overgestapt zijn naar deze partij. Enige tijd later zou u vernomen hebben dat uw vader vermoord was. De exacte omstandigheden zou u niet weten. Uw familie zou een klacht hebben ingediend bij de politie, maar ook hier zou u niets van

weten. U zou enkel weten dat zijn politieke voorkeur er iets mee te maken had. Hierna zou de bescherming van uw vader en zijn broers voor uw familie weggefallen zijn. Jullie zouden lastiggefallen zijn, ook door de politie. Als arme mensen waren jullie gemakkelijke slachtoffers. U zou met uw familie naar Karachi getrokken zijn. Hier zou u hebben moeten werken. Jullie zouden geslagen zijn door buurtbewoners. De oom bij wie jullie woonden wou jullie weg hebben. Jullie wilden de zaak over de moord op jullie vader verder opvolgen, maar hier was geld voor nodig. Uw moeder zou besloten hebben om u naar het buitenland te sturen. U zou over land via Iran en Turkije naar Europa gereisd zijn. Op 5 november 2010 diende u een asielaanvraag in. U legde geen enkel document voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

“Zo kan er vooreerst geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw vader en ooms politiek actief waren. U beweerde dat uw vader werkte voor de “Quaaf League”. Gevraagd naar de volledige, officiële naam van deze partij, kwam u niet verder dan “Muslim League Quaaf” (gehoorverslag CGVS p. 5). Het gaat hier over de “PML-Q” (Pakistan Muslim League-Quaid-e-Azam), maar u wist niet waar de “Q” in de partijnaam voor staat (gehoorverslag CGVS p. 5). U wist eigenlijk niet wat uw familie deed voor deze partij, maar u wist wel dat uw familieleden geen partijlid of -functionaris waren. U beweerde dat uw familie al actief is voor deze partij sinds u 12-13 bent. U bent geboren in 1984 en was 12-13 jaar in 1996-1997, terwijl de “PML-Q” pas in 2001-2002 werd opgericht. U beweerde zelf aanwezig te zijn tijdens rally’s voor de verkiezingen van de “nazims” (burgemeester), maar u kon zelfs bij benadering niet zeggen wanneer deze plaatsvonden (gehoorverslag CGVS p. 6). Er kan dan ook maar weinig geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw vader politiek actief was en dat hij mogelijks omwille van deze activiteiten werd gedood.

De dood van uw vader wist u ook niet aannemelijk te maken. U verklaarde dat hij vermoord werd, maar u kon geen enkel detail over zijn dood verschaffen (gehoorverslag CGVS p. 6, 7). U verklaarde zijn moord telefonisch vernomen te hebben, maar u wist niet wie u gebeld had (gehoorverslag CGVS p. 7). U wist niet hoe hij gedood werd, of door wie, of er getuigen waren, en welke verwondingen hij zou hebben (gehoorverslag CGVS p. 7). U legt geen enkel document voor dat op de moord op uw vader zou kunnen wijzen. Nochtans kan men bij een moord verschillende documenten verwachten, zoals een overlijdensakte, een postmortemrapport, mogelijks een krantenartikel. U verklaarde dat uw familie een klacht had ingediend i.v.m. de dood van uw vader, maar opnieuw tastte u over de inhoud volledig in het duister (gehoorverslag CGVS p. 7). Er kan dan ook maar weinig geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw vader vermoord werd.

Logischerwijze mag er dan ook getwijfeld worden aan uw bewering hierdoor problemen gekregen te hebben. U bleef hier overigens zeer vaag over. Er zouden mensen geweest zijn die jullie lastigvielen, zowel in jullie dorp als later in Karachi. Soms verklaarde u dat dit allemaal te maken had met partijpolitiek, dan lag het weer aan het feit dat jullie als arme mensen die alleen woonden gemakkelijke slachtoffers waren (gehoorverslag CGVS p. 8, 9).

Er werd u verscheidene malen gevraagd waarom u nu eigenlijk Pakistan diende te verlaten (gehoorverslag CGVS p. 9). Uiteindelijk gaf u aan vertrokken te zijn omwille van economische factoren: u diende geld te verdienen om uw familie te onderhouden en om de waarheid over de dood van uw vader boven water te kunnen halen (gehoorverslag CGVS p. 9, 10). Dit is een economisch motief en het valt als dusdanig niet onder de voornoemde Conventie die immers voorziet in internationale bescherming van personen die hun land ontvlucht zijn vanuit een gegronde vrees voor vervolging op basis van hun ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. U maakt dan ook niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Er dient nog opgemerkt dat de door u beschreven reisroute ongeloofwaardig en stereotiep overkomt. U verklaarde over land gereisd te zijn. U zou bij Taftan de grens naar Iran zijn overgestoken, maar u weet niet hoe de stad aan de Iraanse zijde van de grens heet. U kent geen enkele andere stad of dorp waar u in Iran door reisde bij naam. U weet niet waar u de grens met Turkije bent overgestoken. Buiten Istanbul kunt u geen enkele andere stad of geen enkel ander dorp in Turkije noemen. U verklaart in eerste

instantie dat u van Turkije naar Italië reisde. Pas later gaf u aan ook nog in Griekenland geweest te zijn, maar u weet niet hoe lang. U weet niet welke landen, steden of dorpen u tussen Italië en België nog aandeed (gehoorverslag CGVS p. 4, 5). Deze vage, algemene verklaringen doen vermoeden dat u Pakistan op een andere manier en mogelijk op een ander moment verlaten heeft.

Dit wordt bevestigd door uw bewering dat uw smokkelaar zowel uw identiteitskaart als uw paspoort in zijn bezit zou hebben, opnieuw een stereotiepe verklaring (gehoorverslag CGVS p. 4). U heeft geen enkele moeite gedaan om deze belangrijke identiteitsdocumenten terug in handen te krijgen. Het lijkt er dan ook eerder op dat u deze probeert achterwege te houden. U toont geen enkele inzet om uw identiteit en nationaliteit aan te tonen. Er zijn dan ook geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève. Daar het toekennen van elk soort statuut gebaseerd dient te zijn op geloofwaardige verklaringen, komt u ook niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming. Tenslotte dient opgemerkt dat u niet in het bezit bent van enig identiteits- en/ of reisdocument, waardoor uw identiteit en/ of reisweg niet kunnen worden nagegaan.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en in uiterst ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker stelt vast dat het gehoor op het Commissariaat-generaal maar één uur en zestien minuten duurde, terwijl volgens hem een gehoor normaal gezien op zijn minst drie uur (en vaak zelfs vier uur) duurt. Bovendien werd verzoeker tijdens het gehoor niet bijgestaan door een advocaat, waardoor hij niet was voorbereid op het gehoor en amper op de hoogte was van wat van hem werd verwacht en hij daardoor maar weinig spontaan uit zichzelf vertelde. Verzoeker wijst ook op zijn zeer lage scholingsgraad en stelt verder dat de dossierbehandelaar niet de correcte vragen stelde of onvoldoende voeling had met bijvoorbeeld de politiek in Pakistan. Verzoeker stelt ook nog dat het Commissariaat-generaal hem niet gevraagd heeft om bepaalde documenten aan te brengen en dat het niet evident is dat zijn familie in Pakistan een reis van 1200 kilometer en terug zou maken om documenten op te halen. Om deze redenen moet de bestreden beslissing volgens verzoeker worden vernietigd.

Vervolgens betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing. Hij stelt dat de PML-Q samen met de APML en de PML-N zijn ontstaan uit de Moslim League en dat zijn ouders niet alleen bij de PML-Q actief waren maar ook bij haar voorganger. Verzoeker antwoordde dus terecht dat zijn ouders al actief waren in de politiek sinds hij zich daarvan bewust is. Verder stelt verzoeker dat het Commissariaat-generaal maar één maal vroeg wat zijn ouders bij de politieke partij deden, verzoeker hierop algemeen antwoordde en het Commissariaat-generaal geen enkele moeite deed om door te vragen. Bovendien is het volgens verzoeker logisch dat het voor hem niet zo heel duidelijk was wat zijn ouders deden omdat er in Pakistan op geheel andere wijze aan politiek wordt gedaan. Voor verzoekers vader was het slechts een bezigheid en niet zijn voornaamste tijdsbesteding. Dat verzoeker niet weet waarvoor Q of Quaaaf in de naam PML-Q staat, doet volgens verzoeker geen afbreuk aan het feit dat hij deze partij kent, noch aan zijn asielse status. Tenslotte wijst verzoeker er nog op dat niet hij maar wel zijn vader binnen deze partij actief was, zodat het logisch is dat zijn kennis beperkt is.

Verder stelt verzoeker dat de dossierbehandelaar hem op geen enkel moment voorstelt om een overlijdensakte aan te brengen of een postmortemverslag, wat toch wel kan worden verwacht van een dossierbehandelaar die een asielzoeker voor zich heeft die onvoorbereid en laaggeschoold is en geen raadsman heeft. Bovendien werd op geen enkel ogenblik rekening gehouden met het feit dat de dood van zijn vader bij hem gevoelig ligt. Hij verduidelijkt verder dat zijn vader om het leven is gekomen toen hij op 27 juli 2008 naar een grote meeting ging waar vier gemaskerde leden van de PPP op twee moto's op de manifestatie inreden en met hun geweren schoten. Verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal hem nooit specifiek de vraag heeft gesteld hoe zijn vader overleed.

Wat zijn reisweg betreft, stelt verzoeker dat het Commissariaat-generaal eraan voorbijgaat dat hij maar tot zijn twaalf jaar naar school ging, waardoor hij niet goed kan lezen en schrijven. Bovendien vergeet het Commissariaat-generaal dat in Pakistan iedereen Urdu spreekt en hij dus geen Farsi, Turks of Grieks kan lezen. Bovendien zat hij opeengepakt in een auto waardoor het lezen van borden nu niet bepaald zijn voornaamste bezigheid was.

Verzoeker ontkent ten stelligste dat hij om economische redenen is gevlucht en wijst er op dat uit het gehoorverslag blijkt dat het Commissariaat-generaal hem bijna de woorden in de mond legde.

2.2. De Raad is vooreerst van mening dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad wijst erop dat de wet geen minimumduur oplegt voor het gehoor. Het feit dat het gehoor maar één uur en zestien minuten duurde, betekent op zich ook niet dat het onzorgvuldig is gebeurd. Verzoeker toont ook niet aan dat er essentiële elementen ontbreken. Bovendien werd op het einde van het gehoor aan verzoeker gevraagd of hij aan zijn relaas nog iets wenste toe te voegen, zodat hij de mogelijkheid heeft gehad om zijn asielaanvraag volledig toe te lichten (gehoorverslag, 10).

Verder stelt de Raad vast dat de oproeping voor zijn gehoor uitdrukkelijk vermeldt dat verzoeker zich tijdens het gehoor kon laten bijstaan door een advocaat. Het is vervolgens verzoekers verantwoordelijkheid om zijn verdediging te regelen. Overigens toont verzoeker opnieuw niet aan dat hierdoor essentiële elementen ontbreken.

Uit het administratief dossier blijkt ook dat verzoeker reeds van bij de aanvang van zijn asielaanvraag werd gewezen op het belang van documenten. Zo blijkt uit de vragenlijst dat reeds op 1 december 2010 tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan verzoeker werd verteld dat van hem wordt verwacht dat hij al het mogelijke doet om stukken te verkrijgen (vragenlijst, 1). Ook de oproeping voor het gehoor bij het Commissariaat-generaal van 30 september 2011 herinnert er nogmaals aan dat hij alle documenten moet meebrengen waarover hij beschikt. Bijgevolg werd verzoeker voldoende gewezen op het belang van documenten. Hij heeft ook voldoende tijd gehad om documenten te verzamelen aangezien hij pas op 21 oktober 2011 bij het Commissariaat-generaal werd gehoord.

De Raad is verder van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielaanvraag.

De commissaris-generaal heeft terecht geoordeeld dat verzoeker de dood van zijn vader niet aannemelijk maakt. Verzoeker kon immers geen enkel detail geven over zijn vaders dood, hij verklaarde de moord telefonisch te hebben vernomen, maar wist niet wie had gebeld en hij wist ook niet hoe zijn vader werd gedood, door wie, of er getuigen waren, en welke verwondingen hij had (gehoorverslag, 7). Verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal hem nooit specifiek de vraag heeft gesteld hoe zijn vader overleed. Uit het gehoorverslag blijkt echter dat de dossierbehandelaar hem wel degelijk vroeg hoe zijn vader werd gedood en dat verzoeker het antwoord daarop schuldig moest blijven (gehoorverslag, 7).

Verzoeker maakt ook zijn beweerde problemen niet aannemelijk. Hij kan immers niet duidelijk zeggen welke problemen hij had en waarom hij zijn land moest ontvluchten. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde hij dat leden van de PPP hem in het dorp aanvielen en dat ze nadien heel bang waren en naar Karachi verhuisden (vragenlijst, 2). Tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal maakt hij echter geen melding van dit voorval en ontkent hij eerst zelfs dat hij persoonlijk problemen kende voor ze naar Karachi gingen (gehoorverslag, 8). Verzoeker verklaarde ook dat mensen van buurdorpen hen lastigvielen en zeiden dat ze moesten vertrekken. Gevraagd naar de reden waarom ze hen weg wilden, verklaarde hij dat als arme mensen alleen thuis zijn ze worden lastiggevallen (gehoorverslag, 8). Dit is echter weinig aannemelijk.

Bovendien blijkt uit het gehoorverslag duidelijk dat verzoeker zijn land om economische redenen heeft verlaten. Op de vraag waarom hij het land moest verlaten, antwoordde hij immers dat de omstandigheden niet goed waren en dat ze geen geld hadden om hun zaak aan te vechten (gehoorverslag, 9). Uit het gehoorverslag blijkt niet dat het Commissariaat-generaal verzoeker deze woorden in de mond legde.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad er op dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te

vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet voldoende aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER